

πάλιν ὀλιγάριθμα εἶνε τὰ ἔντομα τα ἔχοντα τύμπανον, τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν φέρουσιν ἄνευ τυμπάνου τὰ ἀξιοπεριέργα των αἰσθητικὰ τῶν νέρων ἄκρα, ὡς ἀπέδειξεν ἐπαρκῶς ὁ φυσιοδίφης Graber. Τὸ μόνον ζήτημα ἥδη εἶνε, ἐὰν τὰ ἔντομα δύνανται δι' αὐτῶν ν' ἀκούωσι, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ δὲν εἶνε ἐντελῶς λελυμένον καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἂν ἀκούῃ ἐν γένει ἢ πλειονότης τῶν ἐντόμων. Οὕτως ὁ ἐμβριθὴς ζωολόγος John Lubbock διατείνεται, ὅτι οἱ μύρμηκες ὧν ἀξιοθαύμαστος εἶνε ἡ ἀγχινοία καὶ νοημοσύνη ἐρεθίζονται μόνον ὑπὸ λεπτοτάτων ἡχητικῶν δονήσεων, ὥς ἡμεῖς οὐδόλως αἰσθανόμεθα, καὶ ὅτι ὅλως διάφορον τῆς τοῦ ἡμετέρου ἔχει ὑφὴν τὸ οὖς των, καίτοι οἱ μύρμηκες πρὸς πάντα οἰονδήποτε θόρυβον ἢ ἤχον φαίνονται ἀδιαφοροῦντες. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰς μεταξὺ των συνεννοήσεις, τὴν ἐξέγερσιν ὀλοκλήρου μυρμηκιᾶς ὑπὸ τῶν ἀγρυπνούντων φυλάκων καὶ προσκόπων, τὴν μακρόθεν προσέλευσιν ἄλλων ὁμογενῶν, ἐὰν μύρμηξ τις μόνος τοῦ ἀδυνατῇ νὰ ἐγείρῃ μέγα βάρος, ἢ περιῆλθεν ἢ ζωὴ του εἰς κίνδυνον, παρὰ διὰ τῆς ὑποθέσεως ὅτι τὰ ἔντομα ταῦτα συνεννοοῦνται πρὸς ἄλληλα διὰ τοῦ ἤχου καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀκούωσι.

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων φυσιοδιφῶν, ὁ Graber, πολλὰ ἐπὶ πολλῶν ἐντόμων ἐπεχείρησε πειράματα πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν περὶ τοῦ ἀκουστικοῦ των αἰσθημάτων. Κατὰ ταῦτα λίαν εὐαίσθητον καὶ ἐπομένως κατὰλληλον εἰς τοιαῦτα πειράματα εὑρε τὴν γνωστὴν βρωμοῦσαν.

Συλλαβὼν τοιαύτην, τὴν ἀφῆκε νὰ τρέχῃ ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ κατὰ διαλείμματα ἐξῆγε διαφόρους ἤχους ἐκ τινος βιολίου. Ὅσακις ἔσυρε τὸ τόξον μετὰ βίας καὶ ὁ τόνος ἦν δυνατός, τὸ ἔντομον ἐν τῇ ταχείᾳ του πορείᾳ αἰφνης ἴστατο ἐπὶ στιγμὴν καὶ ἐὰν μετὰ πάροδον ἱκανοῦ χρόνου ἐπανελαμβάνετο ὁ αὐτὸς ὁξὺς τόνος. Ἐὰν ὅμως οὗτος ἐξεπέμπετο συχνὰ καὶ κατὰ διαδοχὴν, τὸ ἔντομον δὲν ἐταράσσετο πλέον. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, διότι εἶχεν ἐννοήσει ὅτι ὁ ἀσυνήθης οὗτος ἤχος οὔτε ζημίαν οὔτε ὄφελος τῷ ἐπροξένει καὶ ἐπὶ τῇ βίᾳ τῆς πείρας ταύτης ἠδύνατο νὰ ᾔη ἐντελῶς πρὸς αὐτὸν ἀδιάφορον.

Ἐτερον πείραμα ἐγένετο μετὰ πολλῶν τοιούτων ἐντόμων τεθέντων ἐντὸς κεκλεισμένου υαλίνου δοχείου, ἄνωθεν τοῦ ὁποῦ προεκαλεῖτο ἤχος ποικίλης ἐντάσεως. Ἐὰν οὗτος ἦν ἰσχυρός, τὰ ἔντομα παρῆχον εὐδιάγνωστα σημεῖα ταραχῆς, διότι ἢ ἐτρέποντο αἰφνης εἰς φυγὴν καὶ ἔτρεχον ἀγρίως τῇδε κἀκεῖσε, ἢ κατέπιπτον ἐκ τῶν παρειῶν τοῦ δοχείου ὡσεὶ ἐμβρόντητα ἐκ τοῦ τρόμου.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ βιούντων τούτων ἐντόμων καὶ ἄλλων πολλῶν, ἐξητάσθησαν ἐκ τῶν ὑδροβίων οἱ ὑδροκόρεω. Οὗτοι ἀρέσκονται νὰ μένωσιν εἰς τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, ὅτε καὶ ἡσυχάζοντες ἔχουσι προεκτεταμένα μόνον τὰ μεσαῖα των σκέλη δι' ὧν κρατοῦνται ἀπὸ τινος λιθαρίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου. Ἐνεκα τῆς ἰδιοτρόπου ταύτης στάσεως των δύνανται καὶ εἰς τὴν παραμικρὰν ταραχὴν ἀμέσως νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν. Τότε ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα κινοῦνται

ἐν τῷ ὕδατι, ἀνέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ ὅπως ἀντλήσωσιν ἀέρα καὶ ἐνταῦθα σταματοῦσι καὶ μένουσιν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἡρεμοῦντες ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας. Καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅμως ἤχον, τὸν προξενούμενον ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ δοχείου διὰ τινος υαλίνου σωλήνος, οἱ ὑδροκόρεω ἀμέσως ἐτρέποντο εἰς ἀγρίαν φυγὴν. Διὰ ν' ἀποδείξῃ δὲ ὁ Graber ὅτι αἰτία τῆς φυγῆς ταύτης ἐνταῦθα δὲν ἦτον ἡ μηχανικὴ διατάραξις τοῦ ὕδατος, ἐβύθισε μετὰ προσοχῆς λεπτὸν σωλήνα ἐγγὺς τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἀνεπαύετο τὸ ἔντομον καὶ ἤρχισε νὰ ταράσῃ τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ τὸ ζωῦφιον παρέμενε ἀτάραχον καὶ ἀκίνητον. Ἀμα ὡς ὅμως ἔκρουε μικρὸν τινὰ κώδωνα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας, πάραυτα ἔφρευγε τὸ ἔντομον ἢ ἐβυθίζετο εἰς τὸν πυθμένα.

Ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων ἐξάγεται, ὅτι τὰ ἔντομα αἰσθάνονται τοὺς τόνους καὶ ὅτι τινὲς τούτων δυσαρέστως ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ αὐτῶν, διότι ἡ ἐσπευσμένη φυγὴ, ἢ αἰφνιδία πτώσις ἀπὸ τῶν παρειῶν ἐνὸς δοχείου καὶ ἡ ἀπροσδόκητος διακοπὴ τῆς πορείας πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνέπειαι τῆς ἐπενεργείας τοῦ τρόμου. Αἱ γνώσεις ἡμῶν περὶ τῶν ἐκδηλώσεων τῶν αἰσθημάτων τῶν ἐντόμων εἶνε ἐλάχισται, καὶ δὲν δυνάμεθα ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων τούτων νὰ διακρίνωμεν τινὲς ἀκριβῶς ἐκφράζουσιν εὐαρέσκειαν, ἢν ὅμως πάντως σκοπὸν ἔχει νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τοῦ θήλεος τὸ τερέτισμα τοῦ ἄρρενος τέττιγος κτλ. Τότε μόνον θετικῶς παρατηροῦμεν τὴν ἐπενέργειαν τοῦ τόνου ἐπὶ τινος ἐντόμου, ὅταν τοῦτο δυσαρεστῇται ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκδηλῇ τὸν φόβον ἢ τὴν δυσαρέσκειάν του. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα πειράματα ἀποδεικνύουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι πολλὰ ἔντομα, νομιζόμενα τὸ πρότερον ὡς πάντῃ ἐστερημένα ἀκουστικοῦ ὀργάνου, εἶνε εἰς θέσιν νὰ αἰσθάνωνται τοὺς τόνους, καίτοι τὰ πειράματα εἶνε χονδροειδέστατα, καθότι δὲν διαφέρουσι πολὺ ἐκείνων, καθ' ἃ ἠθέλε τις ἐξετάσει τὴν ἀκουστικὴν τοῦ ἀνθρώπου δύναμιν τῇ βοηθείᾳ συρίγγματος ἀτμοπλοίου ἢ κρότου κανονίων. Τὸ ἡμέτερον οὖς δὲν ἀντιλαμβάνεται τῶν λεπτῶν τόνων, οὓς παράγουσιν ἔντομά τινα διὰ τῶν μουσικῶν των ὀργάνων, ἴσως δὲ ταῦτα πάλιν δὲν ἀντιλαμβάνονται τῶν βαθύων τόνων, οὓς ἡμεῖς ἀκούομεν. Ὅτι τὰ ἔντομα δὲν στεροῦνται ἐν γένει τοῦ αἰσθηματος τοῦ ἤχου, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἰδιαζόντων αὐτοῖς ἀκουστικῶν ὀργάνων, καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πειραμάτων, ἐξ ὧν καταδεικνύται, ὅτι ἔντομα τινὰ γνωρίζουσι τὸν τόνον, τὸν ἐνθυμοῦνται κατόπιν καὶ δὲν ἐπηρεάζονται ὑπ' αὐτοῦ, ἐπαναλαμβάνονμένου κατόπιν συχνάκις.

Εἰς ποῖον ὅμως εἶδος ἀνάγονται αἱ μεσολαβήσεις τῶν τόνων εἰς τὰ διάφορα ἔντομα καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἀντιλαμβάνονται καὶ ἀναλύουσι τοὺς τόνους τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ἐὰν δηλαδὴ αἰσθάνωνται αὐτοὺς πραγματικῶς ὡς τόνους, ἢ μόνον ὡς ἀπτικὰς ἐντυπώσεις, περὶ τούτου οὐδὲν εἰσέτι γινώσκομεν. Οὕτω δὲ ἡ βομβοῦσα μυῖα ἐξακολουθεῖ νὰ τηρῇ ἀπόκρυφα τὰ μυστικά της, ὅπως καὶ ὁ κομήτης, ὅστις διατρέχει τοὺς αἰνιγματώδεις διὰ τοῦ σύμπαντος δρόμους του.

ΤΑ ΒΑΣΚΑΝΙΑ ΠΑΡΑ ΤΕ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙΣ

ὑπὸ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Μεγάλῃ πίστις ἐπεκράτει παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, ὅτι ἀνθρωποὶ τινες εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἐπηρεάζωσιν ἄλλους διὰ των βλεμμάτων αὐτῶν. Ὁ βά-

σκανος ὀφθαλμὸς μνημονεύεται πολλάκις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ συμποσίῳ ἔχει χωριστὸν κεφάλαιον „περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων, καὶ βάσκανον ἔχειν ὀφθαλ-

μόν". Ἐπιστεύετο, ὅτι ὁ βάσκανος ὀφθαλμοὺς ἐβλαπτε κυρίως τοὺς παῖδας καὶ τὰ κτήνη, ὁ Βιργίλιος λέγει·

nescio quis teneros oculos
fascinat agnum.

Κατὰ τῆς βασκανίας μετεχειρίζοντο διάφορα φυλακτήρια (προσθέματα), ὧν κοινότερον ἦν ὁ φαλλός· ταῦτα δ' ἀνῆρτων περὶ τὸν τραχήλον τῶν παίδων. Ὁ Πλίνιος ἔτι φησὶν, ὅτι εἰς τοὺς κήπους καὶ τὰς ἐστίας ἐτίθεντο κατὰ τῆς βασκανίας σατυρικά σύμβολα. Ἐκ τοῦ Πολυδεύκους μαθητόμενον, ὅτι οἱ χαλκεὺς συνήθιζον νὰ καταρτῶσιν ἢ νὰ ἐπιπλάττωσι πρὸ τῶν καμίνων αὐτῶν βασκάνια τοιαῦτα „ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ“ πρὸς τοῦτο ἐνίοτε μετεχειρίζοντο καὶ ἄλλου εἶδους βασκάνια· ὁ Πεισίστρατος εἶχεν ἀνηρτημένην ἔμπροσθεν τῆς ἀκροπόλεως, ὡς προφυλακτήριον κατὰ τῆς βασκανίας, ὁμοίωμα ἀκρίδος. Ἄλλοι ἔπτυον τρεῖς εἰς τὸν κόλπον, ὡς αἰεὶ ἐφοβοῦντο τὸν βάσκανον ὀφθαλμόν. Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον θεὸν Βάσκανον (Fascinus) κατὰ τῆς βασκανίας, θεραπευόμενον ὑπὸ τῶν Ἑστιάδων. Ὁμοίωμα τοῦ φαλλομόρφου τούτου θεοῦ ἐκρεμάτο ὑπὸ τὰ θριαμβευτικὰ ἄρματα τῶν θριαμβευόντων στρατηγῶν, ἵνα μὴ βασκανηθῶσι.

Ὡς περὶ γὰρ παρά τε τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ἦν ἐν χρήσει τὰ βασκάνια, οὕτω καὶ παρά τοῖς Ἀφρικανοῖς ὑπάρχει μεγάλη περιεκτομανία. Ἡ χρῆσις τῶν περιόπτων (φυλακτῶν) καὶ τὸ ἔθος τοῦ περιβάλλεσθαι πάντας διὰ τοιούτων ἐπεκράτει ἀνεκάθεν παρὰ τοῖς Ἀφρικανοῖς καὶ ἰδίᾳ τοῖς κατοικοῖς τῆς Βαρβαρίας. Ἀπαντες οἱ κάτοικοι ἀπὸ μικροῦ ἕως τοῦ μεζόνος, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν ὀφείλουσι φέρειν φυλακτά, ἅπερ ἀραβιστὶ καλοῦνται χαμαῖλ. Πάντες οἱ χειρώνακτες κρεμάνουσι πρὸ τῶν ἐργαστηρίων τοῦ μὴ βασκαίνειν τὴν ἐργασίαν αὐτῶν βασκάνιον τι, ὅπερ ἔστιν ἀνθρωποειδὲς τε κατασκευασμα βραχὺ παρηλλαγμένον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἐν πάσαις τοῖς οἰκίαις αὐτῶν ἀνῆρτηνται τοιούτου εἶδους βασκάνια μετ' ἐπιγραφῆς γεγραμμένης διὰ γραφῆς (χάττι γαρβή) ἐπὶ τινος πίνακος κεχρωματισμένου, ἐφ' οὗ συμπλέκεται τὸ ἐλ-μέλιχι Κερίμι (Θεὸς βοηθός) ὡς καὶ τὸ ἐλ Ἰλιον ἰνδ ἄλλαχ (ὁ Θεὸς γινώσκει).

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν φυλακτῶν τούτων ἐν γένει φέρε εἰπωμεν ἐν ὀλίγοις καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων αὐτά, ἅπερ ἐξ ἰδίας αὐτοψίας καὶ ἀντιλήψεως εἶδομεν κατὰ τὴν ἐν Βαρβαρίᾳ πολυετῇ διαμονῇ ἡμῶν. Ἐν Βαρβαρίᾳ ὑπάρχει ἰδιαιτέρα συντεχνία καλουμένη (ἐσνάφ νουσάχ), ἥτις κατασκευάζει παντὸς εἶδους φυλακτήρια. Ἐπὶ τῶν περιόπτων τούτων φέρονται διάφοροι συμβολικαὶ λέξεις καὶ σήματά τινα καββαλιστικά, ἅτινα γράφονται διὰ γρα-

φῆς (χάττι Ῥεμλή), ἥτις κατὰ τοὺς Ἀσιανολόγους ἀριθμεῖται 16,777 σημεία· διὰ τῶν σημείων τούτων γράφονται χάριτινα δελτία (νουσάχ) ἅτινα περιτέθενται ἐντὸς τεμαχίου πρασίνου ἐριούχου καὶ ῥάπτονται μετασχηματιζόμενα εἰς τριγωνοειδὲς σχῆμα· τοῦτο ἀναρτῶντες διὰ τινος σχοινοῦ φέρουσι ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Πάντα οὖν τὰ περιόπτα ταῦτα, ἀφ' οὗ οἱ Μουραβίται ἀναγνώσκειν πρόσφορόν τινα εὐχὴν ἐπ' αὐτῶν ἀναρτῶσι καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν πασχόντων, διότι πιστεύουσιν αὐτὰ ὡς καθηγιασμένα καὶ ὅτι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἱασιν ἐκ νόσου, ἢ ἀποσόβῃσιν παντὸς κινδύνου, βασκανίας, ἢ κακοῦ ἐν γένει προσερχομένου ἐκ κακοῦ, ἢ φθονεροῦ ὀφθαλμοῦ.

Τὰ κατασκευαζόμενα ἐκ χαλκοῦ περιόπτα εἰσιν ἐν εἴδει νομισματος διαφόρου μεγέθους καὶ ἐπ' αὐτῶν χαράττουσιν ἀραβικοῖς γράμμασι συμβολικὰς τινὰς φράσεις, ἢ ῥητὰ τῆς Ἱερᾶς βίβλου γράφόμενα πρὸς ἀποσόβῃσιν παντὸς ἐνδεχομένου κακοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσι πολλὰ εἶδη νομισματικῶν περιόπτων, ἐφ' ὧν πολλάκις ἐχαράττοντο διάφορα τοιαῦτα ῥητά, διὰ τοῦτο ἐρχόμεθα ἀπαριθμῆσαι τινὰ:

α') ἐπὶ ἐνὸς κεχάρακται ἡ πεντάλφα καλουμένη μέχρι Σουλεϊμάν, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι πέντε στοιχεῖα τοῦ ἀραβικοῦ ἁλφabeth, σημαίνοντα τὸ ἔτος· καὶ περίξ αὐτοῦ γέγραπται τό: πισμίλαχι ῥαχμάνι ῥαχίμι (ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ).

β') Ἐπὶ ἐτέρου ὑπάρχει τό: Ἀλέφ, Λάμι, Μιμι καὶ κἀτωθεν αὐτῶν τὸ ἐλχάμδον λί-λαχη, ῥάπι ἄλλεμίν, ἐλ ῥαχμάνι, ἐλ ῥαχίμι (Αἴνος τῷ Θεῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός, Οἰκτιρμονι καὶ Ἐλεήμονι).

γ') Ἐπὶ ἐτέρου ὡσαύτως ὑπάρχει κεχαραγμένον τό: ἴννα-λιλλάχη-βε ἴννα-ιλεῖχι ῥάτζιουν (ὁ Θεὸς συγχωρήσαι).

δ') Ἐπὶ ἐτέρου ὑπάρχει τό: Οὐτλου-ποὺλ ἤλμε μίν ἐλμέχδι ἔλ ἔλ-λάχτ (Ζητήσατε παιδεῖν ἀπὸ λίκνου).

ε') Ἐπὶ ἐτέρου κεχάρακται τό: Ἐλίρτε-κιν πιτέκ-τε-κὴν ἀσάφτουχα, πῆ ἄκ-ἀκὴν. τὸ περιόπτον τοῦτο συνήθως ἀνῆρτηται ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν παίδων πρὸς ἀποσόβῃσιν τῶν δηγμάτων τῶν κυνῶν.

Ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα νομισματικὰ περιόπτα ἐπὶ διαφόρων ἄλλων περιστάσεων, ἅπερ παραλείπομεν λόγῳ συντομίας. Περαιτοῦντες τὴν παροῦσαν ἡμῶν μελέτην λέγομεν τορῶς, ὅτι παρὰ ταῖς μαγρικινὰς φυλαῖς τοσαύτη μεγάλη πίστις καὶ ἀφοσίωσις ὑπάρχει ἐν γένει ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν φυλακτῶν, ὥστε τὰ τοιαῦτα ἀποκαλοῦσι καὶ φυλακτήρια ψυχῆς (χῆρσ-τζάν).

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΣΙΝΙΚΗΣ.

Ἐαρ ἦτο τοῦ 1886. Τὰ ὕδατα τοῦ πλατυτάτου ποταμοῦ Γιάγκ-Τσεκιάγκ διέσχίζεν ἀτμόπλοον, ὁμοιάζον μᾶλλον πρὸς μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ αὐτοῦ ἐκυμάτιζεν ἡ φέρουσα τὸν δράκοντα σημαία. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εὐρίσκοντο οὐκ εὐάριθμοι εὐρωπαῖοι, ἅπαντες ἐπιδεικνύοντες ζωηρὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τινὰ νεαρὰν Κινέζαν, περικυκλούμενην ὑπὸ διαφόρων ἀκολούθων μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκετο καὶ εἰς ἀριστοκρατικὸν ἔχων τὸ ἦθος μανδαρίνος. Ἡ νεαρὰ κυρία ἐφαίνετο μόλις δεκαπενταέτις τὴν ἡλικίαν. Ὁ ἱματισμὸς τις ἐπρόδιδε το ὅθεν κατήγετο ὑψηλὸν καὶ περι-

φανὲς γένος, ἀλλὰ τὸ προσελκῦσαν κυρίως ἐπ' αὐτὴν τὰ βλέμματα καὶ τὴν προσοχὴν τῶν εὐρωπαίων ἦν ὅτι οἱ πόδες τῆς δὲν ἦσαν ὡς οἱ τῶν ἄλλων φιλαρέσκων τῆς Κίνας κυριῶν ἡρωτηριασμένοι καὶ ἐξηρθρωμένοι, ἀλλὰ διετήρουν ἀκόμη τὸ φυσικὸν αὐτῶν μέγεθος καὶ εἶδος. Οἱ λεπτοὶ τοῦ προσώπου τῆς χαρακτῆρες ἐνεῖχον οὐκ ὀλίγην χάριν καὶ διὰ τῆς δικυγείας τῆς χοιρᾶς τῆς ἐπιδερμίδος τῆς ἡδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὸν φθόνον πολλῶν γυναικῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ προβεβηκὸς τὴν ἡλικίαν καὶ σεβαστὸς μανδαρίνος, παρὰ τὸ πλεῦρόν τοῦ ὁποίου περιεπάτει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἡ νεαρὰ κόρη, δὲν